

02-07-26

Bij de aanvang van onze jaarvergadering overhandigde [Walter ETTY](#) - onder meer wethouder Financiën en locoburgemeester van Amsterdam (1980-1990) - mij het boek 'Amsterdam voor sjiek en sjofel'.

Friso de Zeeuw

Het boek kwam op zijn initiatief tot stand. We staan op een passende plek bij ons thuis, tegen een achtergrond van prachtige relictten van de sociaaldemocratie.

In het boek staat Micheal van der Vlis (1944–2018) centraal. Hij promootte als buurtactivist, raadslid en wethouder (1978-1990) het ideaal van de compacte stad. En maakte daar letterlijk en figuurlijk werk van.

Als studentje rechten was ik vanaf 1972 actief in de afdeling Zuid II van de PvdA, de afdeling van Michael. En tevens het epicentrum (in de Rode Wijkpost) van de paradigmawisseling van de 'uiteengelegde stad' (met 'groeikernen' in de provincie) naar de 'compacte stad'. Van grootschalig denken naar kleinschalig (met binnengemeentelijke decentralisatie). Van een metrostelsel naar een sneltramnetwerk.

De discussie over de compacte stad, binnenstedelijke verdichting, en uitleglocaties is de afgelopen 50 jaar niet meer weggegaan. Toen was de omslag naar de 'compacte stad' wenselijk of zelfs noodzakelijk, ook achteraf gezien. Nu ligt de balans anders: met zowel verdichtingsplannen als kleine en grote uitleglocaties.

De persoon van Micheal van der Vlis is heel bijzonder. Superintelligent, bèta, dossiervreter, creatief. Onconventioneel in uiterlijk en gedrag (de korenwijn en het pak peuken waren nooit ver weg). Altijd op zijn brommertje en op sandalen.

Voor mij is hij weer een bewijs dat de combinatie van inhoudelijke visie, het juiste netwerk, continuïteit én - cruciaal - vat op de uitvoering het verschil maken. Zeker in het domein van de ruimtelijke ontwikkeling.

Persoonlijke frustratie. Nooit heb ik binnen weten te dringen in de roemruchte 'eetclub' van Michael. Daar, in dat netwerk, 'gebeurde het'. Dat was althans de mythe. Terwijl ik als jonge partijsoldaat toch zo mijn best deed. Redacteur van het afdelingsorgaan De Rode Koerier. Vaste kracht aan de Gestetner stencilmachine (vaak samen met Ansje Huying, de onvermoeibare partner van Michael). Bezorger van de Rode Koerier. Gewestelijk afgevaardigde namens de afdeling in het Gewestelijke vergadering. In die hoedanigheid stemde ik op 6 januari 1976 voor het opzeggen van het vertrouwen in wethouder Han Lammers, de belichaming van het grootschalig, autoritair denken (ofwel: 'het kwaad'). Een variant van een prachtige foto die deze gebeurtenis vastlegt staat in het boek. Ik zal hem delen in de comments. Ik zit rechts achter Lammers, met het kopje naar beneden. Ansje Huying zit links.

Lammers won de stemming nog nipt, maar kort daarna trad hij af. Het nieuwe denken én doen ging de macht overnemen.

Fascinerende tijd. Het boek 'Tussen sjiek en sjofel', door Tim Verlaan en Petra Brouwer kan ik van harte aanbevelen.